Dosar nr. 2-23431/2022
(2-22154783-12-2-24102022)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

25 aprilie 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței,
Judecătorul Natalia Mămăligă
Grefier Dan Mîrza și Valentina Perjeru
Cu participarea interpretului Aliona Jitar, Neonila Bujor și Victoria Grosu

examinând în şedinţă publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Storojov Nicolae împotriva SRL „Radstroy” privind încasarea contravalorii serviciilor neprestate și penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 24 octombrie 2022, Nicolae Storojov a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Radstroy” cu privire la încasarea contravalorii serviciilor neprestate și penalității, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că, la 08 martie 2022, între SRL „Radstroy”, în calitate de executant/prestator, și Nicolae Storojov, în calitate de beneficiar/consumator, a fost încheiat contractul de fabricare a mobilierului *****.

A menționat că în calitate de beneficiar în cadrul contractului de fabricare a mobilier ***** din 08 martie 2022, Nicolae Storojov a îndeplinit cerințele legale în ceea ce privește condițiile de formă a contractului întru confirmarea neîndoielnică a relațiilor contractuale.

A specificat că conform pct. 5.1 al contractului susmenționat, prețul total al prezentului contract constituie 137 000 lei.

În ceea ce privește obligațiile de plată, reclamantul a învederat că acestea au fost executate în deplină măsură în modul și termenul prevăzut de contract, fiind achitată integral suma de 137 000 lei.

Conform pct. 3.2. al contractului de confecționare a mobilierului, termenul de fabricare a mobilierului constituia 25 de zile lucrătoare.

Prin urmare, reclamantul a evidențiat că termenul de livrare și montare a mobilierului a expirat la 19 aprilie 2022.

Astfel, ca rezultat al neonorării de către SRL „Radstroy” a condițiilor contractuale și anume de confecționare și montare a mobilierului, reclamantul a solicitat restituirea sumei achitate și rezoluțiunea contractul de fabricare a mobilierului ***** din 08 martie 2022, notificare pe care SRL „Radstroy” cu rea credință nu a recepționat-o de la oficiul poștal.

A relatat că prin notificarea nr. ***** din 28 septembrie 2022, expediată pârâtului, ultimul a fost notificat despre reziliere, şi i s-a solicitat restituirea sumei de 137000 lei, care reprezintă contravaloarea serviciilor neoferite; achitarea penalității de întârziere în mărime de 137 00 lei; achitarea prejudiciului moral în mărime de 80 000 lei şi achitarea serviciilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei.

A menționat că, în situația creată, prin nelivrarea mobilierului și a accesoriilor în termenul prevăzut de contract, pârâtul a cauzat reclamantului prejudicii materiale și morale considerabile.

În acest sens, reclamantul a reiterat că a achitat suma contractului în totalitate la data semnării acestuia la sugestia administratorului SRL „Radstroy”, pentru presupusa accelerare a confecționării mobilei, fiind astfel dus în eroare, mințit, ca ulterior să facă apeluri telefonice de nenumărate ori în adresa administratorului și angajaților SRL „Radstroy”, care mereu găseau scuze pentru a amâna executarea contractului și livrarea mobilei.

A opinat că, urmare a acțiunilor angajaților SRL „Radstroy” (discuțiile telefonice, certurile) în raport cu reclamantul, ultimul a avut de suferit moral, dat fiind faptul că achitat o sumă impunătoare pentru el, însă, în final nu a beneficiat de produsul comandat (mobilier), mai mult, până la adresarea cu acţiune în instanţă nu i-a fost restituită suma achitată, conflictul între părți nefiind soluționat, pârâtul este indiferent la suferințele reclamantului, ignorând orice solicitare a reclamantului de soluționare a conflictului.

Prin urmare, prejudicial moral cauza de către SRL „Radstroy” față de Nicolae Storojov este evaluat în mărime de 80 000 de lei.

Totodată, reclamantul a indicat că penalitatea la data depunerii cererii de chemare în judecată depășește prețul prestării serviciului, conform calculului anexat, prin urmare penalitatea a fost stabilită a fi în suma de 137 000 lei,

Cu referire la încălcările legislației fiscale de către pârât, în adresa SFS a fost expediată de către reprezentantul reclamantului cererea de a examina faptul refuzului eliberării de către SRL „Radstroy” a bonului de plată fiind recepționat în acest sens răspunsul SFS nr. ***** din 13 iulie 2022, prin care s-a comunicat că în temeiul art. 133 alin. (2) pct. 13) din Codul fiscal, în vederea stabilirii modului de

respectare a prevederilor legislației în vigoare, Serviciul Fiscal de Stat va efectua o vizită fiscală la agentul economic SRL „Radstroy”.

De asemenea, reclamantul a indicat că în scopul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată a avut de suportat cheltuieli de judecată ce constau din cheltuieli de asistență juridică, servicii în sumă de 10 000 lei.

Reclamantul şi-a întemeiat acţiunea în baza art. 1, 18 alin. (2), 20 alin. (1), 32 alin. (1) al Legii privind protecția consumatorului nr. 105 din 13.03.2003, art. 445, 466, 1375 al Codului civil, şi a solicitat încasarea de la SRL „Radstroy” în folosul lui Nicolae Storojov a sumei de 137 000 lei, ce reprezintă contravaloarea serviciilor neoferite; încasarea de la SRL „Radstroy” în folosul lui Nicolae Storojov penalitatea în mărime de 137 000 lei; încasarea de la SRL „Radstroy” în folosul lui Nicolae Storojov a prejudiciului moral în mărime de 80 000 lei; încasarea de la SRL „Radstroy” în folosul lui Nicolae Storojov a cheltuielilor de judecată formate din acordarea asistenței juridice în mărime de 10 000 de lei; încasarea de la SRL „Radstroy” toate cheltuielile de judecată suportate pe marginea prezentei cauze.

La 06 septembrie 2023, reprezentantul SRL „Radstroy”, avocatul Veaceslav Matei, a depus referință, expunându-şi poziția vis-a-vis de acţiunea înaintată, solicitând respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Reprezentatul reclamantului, avocatul Sergiu Buciuceanu, împuternicit prin mandatul seria MA nr. ***** din 24 mai 2022, în ședința de judecată a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acesteia.

Reprezentatul SRL „Radstroy”, avocatul Veaceslav Matei, împuternicit prin mandatele seria MA nr. ***** din 22 decembrie 2022, în ședința de judecată a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de Nicolae Storojov.

Reclamantul Nicolae Storojov, la ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal, instanța considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa sa.

Audiind participanții la proces, apreciind argumentele întru susținerea pretențiilor formulate, ținând cont de probatoriul administrat şi legislația pertinentă, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite în parte cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Storojov, din următoarele considerente.

Conform art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În acord cu art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecțiile părţilor şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În temeiul art. 121 și art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. Circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform art. 130 alin. (1)-(4), art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe faţă de altele. La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Din actele cauzei s-a constatat cu certitudine că, la 08 martie 2022, între SRL „Radstroy”, în calitate de executant/prestator, și Nicolae Storojov, în calitate de beneficiar/consumator, a fost încheiat contractul de fabricare a mobilierului *****.

Reiterează instanța că conform art. 1375 alin. (1)-(2) Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

În sensul art. 3 alin. (1)-(2) Cod civil, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează predominant în scopuri ce nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are

calitatea de profesionist. Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acționează în scopuri ce țin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obține un profit din această activitate.

Art. 1 din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, stabilește că prin consumator se înțelege orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător, industrială, artizanală sau profesională, iar prin practici comerciale (practici ale comercianților în relația cu consumatorii) se înțelege orice acţiune, omisiune, comportament, declarația sau comunicare comercială, inclusiv publicitate şi comercializare, efectuate de un comerciant în strânsă legătură cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs consumatorilor.

Prin prisma normelor pre citate, instanţa de judecată constată că raportului juridic litigios îi sunt aplicabile prevederile legislației privind consumatorii, contrar alegațiilor reprezentantului pârâtei care dă o apreciere eronată cadrului normativ aplicabil speței.

De altfel, actele cauzei denotă cert că în calitate de beneficiar, în cadrul contractului de fabricare a mobilier ***** din 08 martie 2022, reclamantul Nicolae Storojov a îndeplinit cerințele legale în ceea ce privește condiţiile de formă a contractului întru confirmarea neîndoielnică a relațiilor contractuale.

Conform pct. 1 al contractului de fabricare a mobilier ***** din 08 martie 2022, obiectul contractului îl reprezintă confecționarea la comanda beneficiarului a mobilierului în condiţiile prezentului contract în conformitate cu schița şi specificația.

La caz, obiectul contractului mobilierul şi accesoriile reprezintă un bun în conformitate cu prevederile Codului civil, ori, conform art. 455 Cod civil, bunuri sunt toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, iar lucruri sunt obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligații civile.

Art. 466 alin. (2) Cod civil, statuează că este indivizibil bunul ale cărui părţi, în urma divizării, pierd calitățile şi destinația lui.

Totodată, se reţine că conform pct. 5.1. al contractului, prețul total al prezentului contract constituie 137 000 lei, or, reclamantul Nicolae Storojov a achitat SRL „Radstroy” suma integrală în mărime de 137 000 lei.

Conform pct. 3.2. al contractului de confecționare a mobilierului, termenul de fabricare a mobilierului a constituit 25 de zile lucrătoare, corespunzător termenul limită de livrare şi montare a mobilierului a expirat la 19 aprilie 2022.

În acord cu art. 1379 alin. (1) Cod civil, raporturile din contractul de prestări servicii încetează la expirarea perioadei pentru care au fost stabilite sau la finalizarea prestării serviciului.

Astfel, precum denotă actele cauzei, urmare a neonorării obligațiilor de către SRL „Radstroy" privind livrarea în termen a mobilierului, reclamantul a solicitat rezoluțiunea contractul de fabricare a mobilierului ***** din 08 martie 2022 cu restituirea sumei achitate, însă, conform înscrisurilor notificarea nu a fost recepționată de către SRL „Radstroy".

La caz, se impune a menționa că conform art. 1084 Cod civil, un contract nu poate fi rezolvit decât în temeiurile prevăzute de lege sau prin acordul părţilor. Una sau ambele părţi își pot rezerva în mod expres prin contract dreptul la rezoluțiune pentru neexecutarea obligațiilor, pentru alte motive sau fără motiv. Contractul prin care părțile provoacă rezoluțiunea (contract de rezoluțiune) trebuie să fie încheiat în forma cerută de lege pentru contractul supus rezoluțiunii. Rezoluțiunea se aplică tuturor tipurilor de contracte, indiferent de modul de executare ori durata în timp.

Conform art. 1348 alin. (1) Cod civil, beneficiarul poate declara rezoluțiunea oricând, cu sau fără motiv temeinic, până la realizarea completă a lucrării sau a serviciului, fiind obligat să plătească antreprenorului sau prestatorului retribuția pentru lucrările executate sau serviciile prestate şi să repare prejudiciul cauzat prin rezoluțiune.

Alin. (2) al aceluiași articol, stabilește că în cazul în care a declarat rezoluțiunea din motiv temeinic, beneficiarul nu datorează despăgubiri pentru aceasta.

De altfel, alin. (3) statuează că în sensul alin. (2), se consideră că beneficiarul a declarat rezoluțiunea din motiv temeinic dacă el:

a) avea dreptul la rezoluțiune conform clauzelor contractului şi a respectat condiţiile stipulate în contract pentru rezoluțiune;

b) avea dreptul la rezoluțiune conform dispozițiilor legale privind neexecutarea obligațiilor; sau

c) avea dreptul la rezoluțiune conform art.1085 şi a expediat un preaviz cu termen rezonabil în modul stabilit la art.1085.

Așadar, prin prisma normelor pre citate, instanţa constată că reclamantul a acționat legal în momentul în care, urmare a neexecutării obligațiunilor contractuale de către pârât, la notificat despre rezoluțiunea contractului.

Conform art. 27 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, consumatorul este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat de produsele, serviciile necorespunzătoare indiferent de faptul dacă s-a aflat sau nu în relații contractuale cu vânzătorul, prestatorul.

Alin. (3) al aceluiași articol, statuează că prejudiciul (inclusiv moral) se repară de către vânzător, prestator dacă a fost cauzat pe parcursul:

a) termenului de valabilitate sau până la data de minimă durabilitate – la produsele pentru care se stabilește acest termen/dată;

b) duratei de funcționare – la produsele de folosință îndelungată;

c) a 2 ani – la produsele pentru care nu este prevăzută stabilirea termenului de valabilitate/datei de minimă durabilitate sau duratei de funcționare.

În conformitate cu art. 27 alin. (4) şi (5) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum şi de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanţa judecătorească. Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului.

Astfel, materialul probator atestă că, în situația creată, prin nelivrarea mobilierului şi a accesoriilor în termenul prevăzut de contract, de către pârât, lui Nicolae Storojov i-a fost cauzat un prejudiciu material, ori, SRL „Radstroy” nu s-a conformat obligațiunilor contractuale, fapt care a dus la necorespunderea parametrilor mobilierului care urma a fi montat.

De fapt, pârâtul însuși recunoaște că nu a putut fabrica conform necesităților reclamantului şi a condițiilor contractuale mobilierul, prin afirmațiile din referința depusă şi pledoariile expuse în cadrul examinării cauzei, invocând careva unghiuri neconforme, fără a aduce probe în acest sens, mai mult nefiind prezentate careva dovezi în susținerea poziției sale precum că a livrat mobilierul conform contractului.

Totodată, la caz, instanţa ține să învedereze că nu poate fi reținut ca probă actul de primire-predare din 27 aprilie 2022, semnat de către ***** şi *****, prin care se atestă precum că mobilierul a fost livrat reclamantului, fiind indicat că Nicolae Storojov şi ***** au refuzat să semneze actul, în situația în care, însăși *****, fiind audiat în calitate de martor, a indicat că actul a fost semnat de el într-o benzinărie şi nu la faţă locului (în apartamentul reclamantului).

Mai mult ca atât, este dubios şi faptul că martorul ***** fiind audiat nu a putut comunica dacă avea sau nu diferențe de mărimi, culoare sau defecte de fabrică, precum nu a putut comunica care a fost cantitatea de mobilier presupus a fi livrată.

De altfel, instanţa consideră relevante cauzei şi afirmațiile reclamantului referitoare la certificatul de garanție a mobilierului care urma a fi livrat de SRL „Radstroy”, ori, conform art. 17 alin. (1) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, producătorul, prestatorul sunt obligați să stabilească o durată de funcționare pentru produsele de folosință îndelungată, inclusiv pentru componentele şi accesoriile acestora care, după expirarea unei anumite perioade de timp, pot prezenta pericol pentru viața, sănătatea, ereditatea şi

securitatea consumatorului sau pot provoca prejudicii bunurilor acestuia sau mediului înconjurător.

Conform art. 24 alin. (1)-(5) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, garanția comercială este obligatorie din punct de vedere juridic pentru ofertant, în condiţiile stabilite în certificatul de garanție şi în publicitatea aferentă. În cazul în care un producător oferă consumatorului o garanție de durabilitate pentru anumite produse pentru o anumită perioadă, producătorul răspunde direct faţă de consumator, pe întreaga perioadă acoperită de garanția de durabilitate, pentru repararea sau înlocuirea produselor în conformitate cu art.20. Producătorul îi poate oferi consumatorului condiții mai favorabile în certificatul de garanție comercială de durabilitate. În cazul în care condiţiile prevăzute în certificatul de garanție comercială sunt mai puțin avantajoase pentru consumator decât cele prevăzute în anunțurile publicitare asociate, garanția comercială dă naștere unei obligații juridice în condiţiile stabilite în publicitatea privind garanția comercială, cu excepția cazului în care, înainte de încheierea contractului, anunțurile publicitare asociate au fost corectate în același mod sau într-un mod comparabil celui în care au fost făcute. Certificatul de garanție cuprinde mențiuni cu privire la drepturile conferite prin lege consumatorului şi atestă în mod clar că aceste drepturi nu sunt afectate prin garanția comercială oferită. Certificatul de garanție precizează conținutul garanției comerciale şi elementele esențiale necesare pentru a face reclamații în temeiul garanției, în special: a) elementele de identificare a produsului; b) termenul de garanție; c) domeniul teritorial al garanției; d) modalitățile de asigurare a garanției – reparare, înlocuire, restituire a contravalorii, condiţiile şi termenul de realizare a acestora; e) denumirea şi adresa garantului (ale producătorului, vânzătorului şi ale întreprinderii specializate în deservire tehnică); f) procedura pe care trebuie să o urmeze consumatorul pentru a obține aducerea în aplicare a garanției comerciale; g) condiţiile garanției comerciale.

Alin. (6) şi (7) al aceluiași articol, stabilește că certificatul de garanție se redactează în termeni simpli şi ușor de înțeles, în limba română. Certificatul de garanție se oferă pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil, disponibil şi accesibil consumatorului.

Așadar, instanţa concluzionează că SRL „Radstroy” nu a prezentat certificatul de garanție pe mobilierul care urma a fi livrat, or, insistă în contradictoriu că a livrat mobilierul integral.

De altfel, pârâtul nu a putut prezenta instanţei de judecată nici factura fiscală pentru mobilier presupus a fi livrat reclamantului, chiar dacă reclamantul a achitat integral suma conform contractului în mărime de 137 000 lei, fapt care nu este negat de pârât, ori, conform prevederilor art. 117 alin. (1), (1^1) Cod fiscal, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să

prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art. 108, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod. Pentru livrările impozitate conform art. 104 lit. a), eliberarea facturii fiscale nu este obligatorie. Subiectul impozabil inclus în lista privind utilizarea obligatorie a facturii fiscale electronice (e-factura), aprobată de Serviciul Fiscal de Stat, la efectuarea livrării impozabile pe teritoriul țării, este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) pentru livrarea în cauză factura fiscală electronică, eliberată în modul stabilit de Serviciul Fiscal de Stat.

Conform art. 117 alin. (2) Cod fiscal, factura fiscală trebuie să includă următoarele informații: 1) numărul curent al facturii/facturii fiscale; 2) denumirea (numele), adresa şi codul fiscal al furnizorului; 3) data eliberării facturii/facturii fiscale; 4) data livrării, dacă ea nu corespunde cu data eliberării facturii/facturii fiscale; 5) denumirea (numele), adresa şi codul fiscal al cumpărătorului; 6) tipul livrării; 7) pentru fiecare tip de livrare de mărfuri, servicii: a) cantitatea mărfii; a[1]) prețul de achiziție/ livrare şi mărimea adaosului comercial cumulativ – în cazul livrării mărfurilor social importante; b) prețul unui articol de marfă fără T.V.A.; c) cota T.V.A.; e) suma totală a livrării de mărfuri, servicii, care urmează a fi achitată; f) suma totală a T.V.A.

Reieșind din cele redate, instanţa de judecată constată că pârâta nu şi-a onora obligațiunile contractuale şi nu a livrat mobilierul în cantitatea corespunzătoare, în termenul stabilit, motiv pentru care urmează a fi admisă pretenția reclamantului de încasare a contravalorii serviciilor neprestate în mărime de 137000 lei.

Cu referire la pretenția reclamantului de încasare a penalității, instanţa de judecată învederează că conform art. 42 alin. (1) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art.20 alin.(8) şi (23) şi art.21 alin.(1), vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 1% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului.

Alin. (2) al aceluiași articol, stabilește că cuantumul penalității menţionate la alin.(1) nu poate depăși prețul produsului sau prețul unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului, sau prețul total al comenzii în cazul în care costul produsului sau al unui anumit tip de executare a lucrării/prestării serviciului nu este determinat de contract.

Mai mult, conform art. 42 alin. (5) al Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, plata penalităților şi repararea prejudiciului nu exonerează vânzătorul, prestatorul (executantul) de îndeplinirea obligațiilor ce îi revin faţă de consumator.

Prin prisma normelor pre citate şi reținând că pârâtul nu şi-a onorat obligațiunile contractuale de livrare a mobilierului în volumul şi termenul stabilit, instanţa de judecată consideră întemeiată şi cerința de încasare a penalității în mărime ce nu va depăși prețul produsului.

Referitor la prejudiciul moral, se impune a menționa că conform art. 6 lit. c) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, orice consumator are dreptul la remedierea sau înlocuirea gratuită, restituirea contravalorii produsului, serviciului ori reducerea corespunzătoare a prețului, repararea prejudiciului, inclusiv moral, cauzat de produsul, serviciul necorespunzător.

Conform art. 27 alin. (4) şi (5) din Legea privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, prejudiciul moral cauzat consumatorului de către producător, vânzător, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum şi de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanţa judecătorească. Prejudiciul moral se repară indiferent de repararea prejudiciului material cauzat consumatorului.

Mai mult, conform art. 2036 alin. (1) şi (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.

În sensul art. 2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Prin prisma normelor pre citate în coraport cu argumentele reclamantului în privința suportării prejudiciului moral, instanţa de judecată consideră parțial întemeiată această cerință.

Instanţa relevă că la stabilirea cuantumului compensației pentru prejudiciul moral, urmează a se evalua atât despăgubirea destinată reparării acestuia, cât şi prejudiciul moral suferit, caracterul şi gravitatea suferințelor fizice sau psihice.

Evaluarea prejudiciului moral nu presupune determinarea costului suferinţelor fizice şi psihice, care prin sine sunt inestimabile, însă aprecierea multilaterală a tuturor consecinţelor negative ale prejudiciului şi implicaţiilor acestora pe toate planurile vieţii sociale ale persoanei. La determinarea compensaţiei pentru prejudiciul moral, se ţine cont de importanţa valorii morale lezate. Cuantumul compensaţiei acordate depinde şi de durata menţinerii consecinţelor vătămării.

Drept urmare, instanţa de judecată apreciază ca fiind parţial întemeiată cerinţa de încasare a prejudiciului moral, considerând că suma solicitată ca prejudiciu moral este una exagerată, or, un prejudiciu moral în cuantum de 5 000 de lei pentru reclamantul va constitui o compensare echitabilă.

Cu referire la pretenţia privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanţa reţine că potrivit art. 82 şi 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei. Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

În concepţia art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Art. 96 alin. (1) şi (l^1) Cod de procedură civilă, stipulează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

În speţă, reclamantul a pretins suma de 10 000 lei pentru cheltuieli de asistenţă juridică, prezentând în acest sens, mandatului avocatului seria MA nr. ***** din 24 mai 2022 (f.d. 7) și bonul de plată seria DAA nr. ***** din 24 mai 2022 privind achitarea plăţii pentru asistenţă juridică avocatului Sergiu Buciuceanu în sumă de 10 000 lei (f.d. 18).

Astfel, analizând aportul avocatului la soluţionarea speţei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obţinut, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, complexitatea cauzei, judecătorul consideră oportun de a admite în parte cerinţa privind încasarea cheltuielilor de judecată și a încasa din contul pârâtei în beneficiul reclamantului suma de 8 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, care se apreciază ca fiind reale, necesare și rezonabile. În rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Totodată, conform art.98 alin.(2) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la SRL „Radstroy” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 8 320 lei.

În conformitate cu art. 236, art.238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite în parte cererea de chemare în judecată înaintată de către Storojov Nicolae.

Se încasează de la SRL „Radstroy”, cod fiscal *****, cu sediul în mun. Chișinău, str.*****, apartamentul *****2, în beneficiul lui Storojov Nicolae, născut la *****, cod numeric personal *****, suma de 137 000 lei ce constituie contravaloarea serviciilor neprestate, penalitatea în mărime de 137 000 lei, prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8 000 lei, iar în total 287 000 (două sute optzeci și șapte mii) lei.

Se încasează de la SRL „Radstroy”, cod fiscal *****, cu sediul în mun. Chișinău, str.*****, apartamentul *****2, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 8 320 (opt mii trei sute douăzeci) lei.

În rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecător Natalia Mămăligă